

Sulyok Vince

UTOLSÓ SUGARAK?

Egyfajta otthonosság érzete
fogad már itt, a Fehér Partokon,
mik szinte kérdik: itt akarsz-e élni
mostantól már ezek alatt
a sodródó bárányszerűk alatt,
mik majdnem árnyékot se vetnek,
s e már-már határtalanná tágult vizeknél,
hol múltadról zizegnél
parti fenyőknek, narancsligeteknek?

Jártomban már csak a múlt,
de az elmúlás angyala követ
s tovaúzni az angyalt nem lehet:
a sors kereke fordul folyton
s felmorzsolja az éveket,
felmorzsolja az életet,
s lehetőségemül lassan annyi marad csak,
hogy nézegessek itt a délután
vizekbe zuhanó napja után,
számbavéve és szinte szálanként számolva
az utolsónak maradt néhány sugarat.

(Korunk, 2002/7.)